

Základní škola ve Starém Kolíně

Almanach k výročí 350 let školy
(1663 – 2013)

Učit se - znamená objevovat to, co už víš.
Konat - znamená demonstrovat, že to víš.
Učit druhé – znamená připomínat jim, že to ví stejně
dobře jako Ty.
Všichni jsme zároveň žáci, praktikanti i učitelé.

Richard Bach

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na vzniku
tohoto almanachu.

Pár slov o škole a pro školu...

Malovat motýlími křídly a dětským srdcem zrovna tak...

Moje škola... Těšila jsem se, až do ní poprvé půjdu. Ted' už je moje. Patří i mé kamarádce, co se mnou sedí v lavici. Patří i tomu klukovi ze čtvrté třídy, který mě pořád tahá za culík. Patří i naší paní učitelce.

Nela Bížová, 2. ročník

Do školy chodím rád. Líbí se mi. Připomíná mi mraveniště. Hlavně o přestávce. Všechny ty chodby a chodbičky. Každý něco nese. Jako ten mravenec. A nejlíp je v naší třídě, když všichni zpíváme.

Martin Němec, 2. ročník

Vzpomínám si na zápis. To bylo mé první setkání se školou. Strašně jsem se těšil na razítka a jedničky. Roky plynuly a vedle jedniček se objevovaly i dvojky a trojky. Ale i ty patří, školo, k Tobě...

Vašek Záboj, 9. ročník

Často jsem se ptala, jestli člověku stojí za to ono každodenní biflování a stresy, jak to všechno dopadne. Stojí. Škola je a vždy bude základ života. Aspoň toho mého.

Ladka Helerová, 9. ročník

Společně s učiteli jsem absolvoval spoustu hodin. Přestože jsem někdy zlobil, nedával pozor a nudou zíval, musím poděkovat. Poděkovat za nekonečnou trpělivost, ochotu a vstřícnost.

Lukáš Hejl, 9. ročník

Byly chvíle, kdy jsem Tě, školo, nesnášela a proklínala. Přesto zůstaneš v mém srdci jako kus mého dětství.

Nikola Kratochvílová, 9. ročník

350 let. To je hodně. Kolik lidí sem muselo za tu dobu chodit a učit se! Jsem jedním z nich.

Tomáš Červeňák, 9. ročník

První věc, co se mi vždycky ráno vybaví, je škola. Brzy z ní odejdu. Bude mi chybět. Ale na lidi, co jsem tu poznala, nikdy nezapomenu. Budu se vracet.

Adéla Jirsová, 9. ročník

Tahle škola mě naučila, jak se sám o sebe postarat, pomáhat druhým lidem a být pečlivější. Nikdy na mě nezapomenu a jsem hrdý, že jsem zde mohl strávit devět let...

Dominik Mrázek, 9. ročník

Co mi vlastně škola dala a co mi bere? Hlavně jsem se naučila přemýšlet, uvažovat nad problémy a řešit je. Poznala jsem své možnosti i touhu překonávat je. Jsem vděčná, že jsem měla tu možnost navštěvovat tuto starou budovu skoro každý den.

Nemohu přijít na to, co mi škola vzala. Možná tak hodinu krásného ranního spaní. Nebýt školy, nemám v životě tolik možností, jako teď. Takže jsem ráda, že mi škola vzala tolik času. A proto jediné, co mi zbývá nakonec napsat, je obrovské: „Děkuji, milá školo!“

Diana Shelemba, 9. ročník

Historie školy

Historie školy ve Starém Kolíně od nejstarších dob **(1663) do školního roku 1938**

Ve třetím pokračování kroniky školy ve Starém Kolíně její autor Josef Dobiáš (řídící učitel od 1. července 1938) shrnuje kroniky dřívější. První byla psána od roku 1869 až do roku 1911. Druhá navazující pak od roku 1911 do roku 1938.

V roce 1938 pak byl o historii školy ve Starém Kolíně napsán Josefem Železným článek do „Věstníku klubu československých turistů, odbor v Kolíně“ s názvem „Starý Kolín – obec, škola, kantoři“. V článku je shrnuta historie obce i školy.

Starý Kolín vznikl spojením dnešní části Bašty a Kolína vsi a vůbec první zmínka o vesnici se objevuje od roku 1293 a byla spojována s dělníky dovážejícími dřevo pro kutnohorské doly, obyvateli části Bašty, a zemědělci převážně německého původu z části druhé, tedy z dnešního Starého Kolína. Další rolníci se usadili dále po proudu Labe, kde se dnes rozkládá dnešní město

Kolín. Původně se tedy rozlišovalo město Kolín a ves Kolín.

Dále v článku autor věnuje historii školy ve Starém Kolíně a připomíná prvního učitele Samuela Šebestiána Dobrovodského k roku **1663** (od tohoto data počítáme **výročí 350 let**) a dalšího učitele Václava Hájka v roce **1674**.

Následující zmínka o škole je až v roce **1810**. Další zmíněný učitel Vojtěch Hromádka byl po krátké době propuštěn pro nezřízený život...

Jeden z dalších učitelů Josef Jirotko získal za svědomitou práci nejprve titul „*vzorný učitel*“, ale byl roku **1860** propuštěn poté, co se „*oddal pití lihovin*“.

Škola stála na místě dnešní starší části školní budovy – prvního stupně (č. p. 90), kde se nacházela jedna třída, pokud byly nutné další prostory, byly používány budovy různě v obci.

V roce **1840** původní školní budova vyhořela a nová byla postavena až roku **1856** s věžičkou se zlatou hvězdou (znamením osvěty) a zvonkem na svolávání dětí. Od roku **1869 je vedena školní kronika**, která se

nám kompletně dochovala a z níž jsme čerpali i následující informace.

Škola byla od roku **1813** dvojtřídní a od roku **1881** pak trojtřídní. Roku **1886** byla otevřena nová školní budova se čtyřmi třídami. Mezi lety 1935 – 1937 byla pro malý počet žáků zredukována opět na trojtřídní.

V šedesátých letech 19. století byli ve Starém Kolíně na faře zásluhou faráře Karla Huška údajně častými hosty i známý český historik František Palacký a politik František Ladislav Rieger.

Mezi další učitele patřil Jan Senohrábek a Václav Kohout, který působil na škole celkem 41 let do roku **1904**.

Historie školy ve Starém Kolíně od roku 1938 **do roku 1945**

Kronikové záznamy zapsané řídícím učitelem Josefem Dobiášem začínají **1. září 1938**. Zmiňuje se o sobě i dalších učitelích působících tehdy na starokolínské škole a poskytuje nám vždy jejich profesní životopis.

Dobiáš pocházel z nedalekých Libenic, studoval v Kutné Hoře, učil na Moravě a jako rakousko-uherský

voják se za první světové války dostal do zajetí do Ruska, kde vstoupil do československých legií, prošel celou Sibiří a domů se po dlouhé plavbě z Vladivostoku dostal až v roce 1920. Psal i různé vlastivědné články do různých novin a byly i uveřejňovány v rozhlase.

V březnu 1939 (důsledek Mnichovské dohody – Podkarpatská Rus připadla Maďarsku) byl do školy přidělen učitel z Užhorodu Josef Toufar.

Škola tehdy měla kabinetní sbírky, školní zahradu a žákovskou a učitelskou knihovnu, dále i sdružení rodičů a školskou radu. V záznamech je též uvedeno, že žáci průměrně za rok přečetli kolem 18 knih z knihovny a škola též odebírala množství vzdělávacích časopisů.

Ve školním roce **1938 – 39** se Josef Dobiáš věnuje i neradostné politické situaci tehdejšího Československa, především Mnichovské dohodě a všeobecné mobilizaci a rezignaci prezidenta Edvarda Beneše. Následně popisuje i události obsazení Československa Němci v březnu 1939 a vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava.

Odvážně projevil i své obavy o zachování národní svébytnosti a kulturní svobody. Zmiňuje se i o perzekuci

Židů a o personálních změnách jak ve státní správě obecně, tak především na ministerstvu školství i na nižších stupních školských úřadů.

Náladu na škole shrnul v následujících větách:
„Bolestné události odrážely se nepříznivě také v životě naší školy. Nebylo žádných radostných chvil, nadšených oslav a manifestací v celém uplynulém roce.“

Vzpomínku věnoval i výročí úmrtí prezidenta Tomáše G. Masaryka a zákazu oslav dne vzniku republiky 28. října. Ze školy též zmizely portréty československých prezidentů i stání znak. Proběhla i kontrola a „čistka“ ve školní knihovně. Za nový svátek byl vyhlášen den narození Adolfa Hitlera 20. dubna. Konaly se též dobročinné akce pro uprchlíky ze Sudet a sběr starého kovového odpadu jako všude v oblastech ovládaných Německem.

Poslední větou zápisu pro školní rok 1938-39 je konstatování, že: „... všichni učitelé... jsou vždy ochotni pracovat pro zdar a lepší budoucnost těžce zkoušeného národa a milované vlasti.“

Záznamy byly od roku **1939 – 1940** čím dál tím více stručnější.

V roce **1940** chodilo na školu 140 žáků. Autor si opět všímá i válečných událostí (napadení Polska, vstupu Anglie a Francie do války a zavedení lístkového systému, zmiňuje se i o neúspěšném atentátu na Adolfa Hitlera v Mnichově).

V důsledku nedostatku uhlí se prodlžovaly pololetní prázdniny a obecně se méně topilo. Slavil se i povinně den vyhlášení Protektorátu 15. března. Opět se sbíral kovový odpad a slavily narozeniny Vůdce. Popsány jsou i jarní úspěšné německé válečné operace v severní a západní Evropě.

Fotografie školy ve Starém Kolíně z desek školní kroniky z roku 1940

Od listopadu 1940 bylo zavedeno povinné vyučování německého jazyka od třetího ročníku. Razítka byla opatřena česko-německými nápisy a nesměly se půjčovat knihy francouzských a anglických autorů. Dále i probíhaly čistky ve školních knihovnách. Kvůli zatemnění se vyučovalo od 8 30 a později i od 8 45. Z důvodu nedostatku uhlí bylo v zimě omezováno vyučování.

V roce **1941** bylo zastaveno vyučování dějepisu a ze zeměpisu se směly vyučovat jen oblasti spadající pod německou nadvládu. Škola byla tohoto roku dvakrát uzavřena kvůli epidemii záškrtu.

Josefa Dobiáše (který byl bývalý legionář a tedy nebezpečný) v roli řídícího učitele nahradil Miloslav Voslař a tím se stal i kronikářem školy.

Od roku **1942** byla němčina povinně vyučována 6 hodin týdně již od první třídy. Povinně se musely odebírat i německé vzdělávací časopisy, jiné dostávaly školy zdarma a konat sbírky na německý Červený kříž. Též se opakovaně sbíraly a sušily léčivé byliny a konal sběr starého železa a papíru.

Učitelé museli následujícího roku **1943** skládat zkoušky z němčiny a účastnit se přeškolovacích kurzů. Žáci se zase museli povinně starat o školní zahradu či sad a chodit opakovaně sbírat na pole mandelinku bramborovou. Mezi dětmi se též šířily různé nakažlivé nemoci (záškrť, spála a dávivý kašel). Jako povinný pozdrav bylo schváleno zdravení zvednutou pravicí. Třídy či školní jídelna byly též občas využívány vojáky.

V roce **1944** se kromě sběrů materiálu, cvičení protiletectvé obrany a školení pro učitele zmiňuje i neúspěšný atentát na Hitlera 20. července. Jakékoliv jiné historické události v kronice opět chybí.

V posledním školním roce války **1944 – 1945** byli někteří učitelé nuceně nasazeni a v únoru 1945 byla školní budova zabrána německým vojskem. Další budovy byly obsazeny lidmi z Kolína, kteří se obávali bombardování.

V kronice je dokonce doslovně zaznamenáno volání o pomoc československého rozhlasu z 5. května 1945 a poté i události kolem německé kapitulace.

Německá armáda opustila Starý Kolín 7. května 1945. Zaznamenán je i průjezd vlaku z Brna

s prezidentem Benešem dne 16. května ve 14 hodin. Školní budova musela být po jejím opuštění německou armádou opravena.

Roky 1945 - 1948

Do funkce řídícího učitele se od školního roku **1945 - 46** vrátil i bývalý legionář Josef Dobiáš. Slavily se opět tradiční státní svátky a výročí prezidentů a dne 7. listopadu 1945 se konala první oslava vítězství proletářské revoluce v Rusku. Též byla znovuoobnovena školská rada. Učitelé se také mohli začít učit ruštinu. Oslaveno i bylo Pražské květnové povstání a vzpomenuť tragédie Lidic.

Poprvé je zmíněn jako ministr školství později nechvalně proslulý Zdeněk Nejedlý. V zimě se opět občas neučilo z důvodu nedostatku uhlí. Na jaře 1946 se uvažovalo i o zřízení měšťanské školy ve Starém Kolíně a o přestavbě budovy, což se neuskutečnilo.

Čestným občanem Starého Kolína se stal na jaře 1946 prezident dr. Edvard Beneš.

Parlamentní volby vyhráli ve Starém Kolíně v roce 1946 komunisté. Z historických událostí je pak

zmíněna poprava zastupujícího říšského protektora K. H. Franka. Najdeme i zápis o změně cen zboží v porovnání s rokem 1938 (zdražení 3 X až 10 X) a o zvyšování platů, nechybí ani stesk nad výší platů učitelů, které patřily mezi státními úředníky k nejnižším.

Ve školním roce **1946 – 47** vzhledem k vystěhování mnoha rodin ze Starého Kolína do uvolněného pohraničí historicky nejnižší poklesl počet žactva v průběhu roku nakonec na 99 žáků. Vyskytly se potíže s novými čítankami, které se pozdě dostaly do tisku.

Zmíněna je i družstevní kruhárna zelí, která přispěla škole finančními prostředky. Objevuje se i odkaz na dvouletý plán na obnovu republiky po válečných útrapách, v jehož rámci se ve Starém Kolíně naplánovala zřídit mateřská školka (začala fungovat od 1. května 1947).

Na podporu textilního průmyslu byl na jaře vyhlášen sběr starých textilií. Výtěžek byl věnován na budování mateřské školky a další sbírka, tentokrát finanční, na školku proběhla přímo v obci. Mateřská školka byla otevřena 1. května 1947.

Od školního roku **1947-48** se konaly osvětové přednášky o významu říjnové revoluce v Rusku a posílaly se zdravice do SSSR s podpisovými archy přítomných posluchačů.

K 30. výročí revoluce připravil slavnostní večer pro žáky a učitele Svaz přátel SSSR ze Starého Kolína. Kvůli úspoře elektrického proudu se vyučovalo až od 8 30. S topivem v zimě tohoto roku problémy poprvé nebyly.

V únoru 1948 popisuje autor poměrně podrobně tehdejší pohnuté politické události – demisi ministrů demokratických stran a sestavení nového vládního kabinetu pod vedením komunistů v čele s Klementem Gottwaldem. Vyjadřuje se i k personálním změnám na nižších úradech slovy: „*Politická očista zasáhla do všech oborů státní a veřejné správy, školství a do všech podniků průmyslových i obchodních.*“

Ministrem školství se stal opět Zdeněk Nejedlý a učitelé byli též donuceni skládat nový slib. Začalo se slavit i výročí založení Rudé armády a výročí bitev u Bachmače a Sokolova. Na jaře škola poprvé pořádala slavnost československého a sovětského přátelství,

recitovaly se básně a zpívala sovětská i československá hymna.

Nechybí ale ani vzpomínka na smrt ministra Jana Masaryka dne 10. března 1948. Na schůzích se též diskutovalo o novém návrhu ústavy a o novém školské zákoně. Vzhledem k příspěvku 1 % z učitelského platu na mezinárodní pomoc dětem lze určit jeho výši pro rok 1948 na 1640 Kč.

Škola začal odebírat časopis „Praha- Moskva“ a dostala k využití 20 kg rybího tuku, který ale většina žactva odmítla požívat.

Dne 7. června se v kronice zmiňuje abdikace prezidenta Edvarda Beneše a následné zvolení prezidenta Klementa Gottwalda. Škola byla též k tomuto dni vyzdobena vlajkami, květinami a vhodnými hesly. Učitelé se o prázdninách museli poprvé povinně zúčastnit žňových prací.

Roky 1948 - 1953

Od školního roku **1948 – 49** se název školy změnil z obecné na název národní škola. Dne 3. září zemřel Edvard Beneš a v den jeho pohřbu se

nevyučovalo. Kromě běžných svátků se slavila i bitva o Kyjev a ředitel měl k žákům proslov o významu ruské říjnové revoluce a přednáška byla i o životě a významu prezidenta Klementa Gottwalda v den jeho 52. narozenin 23. listopadu.

Poprvé se též slavily narozeniny J. V. Stalina 21. prosince a promluvil se i o jeho významu. Vánoční besídky kromě církevních organizací pořádala i místní organizace KSČ.

Rokem 1949 začala i první pětiletka a oslava se konala i v den 25. výročí smrti V. I. Lenina. Učitelé se též začali zabývat v diskuzích otázkami marxismu-leninismu. Dále se též připomínají narozeniny ministra školství Zdeňka Nejedlého a 1. výročí únorového převratu.

Stále se ale slavily i narozeniny T.G. Masaryka a mohutně pak především svátek práce 1. května průvodem, recitacemi, básněmi, písněmi a tanečky. Následuje i zmínka o IX. sjezdu komunistické strany v Praze, při této příležitosti žáci zdarma navštívili filmové představení v kině. Opět se hledala i mandelinka bramborová s negativním výsledkem.

Ve škole bylo nainstalováno koncem školního roku nové rozhlasové zařízení vyrobené ještě za okupace, které mělo původně sloužit v německé ponorce. V létě opět pracovala většina učitelů na žňových pracích.

V roce **1949 – 1950** se jako svátek objevuje výročí bitvy o Duklu a Slovenské národní povstání, ale nezapomíná se ani na první dva československé prezidenty Masaryka a Beneše.

Rodičovské sdružení je přejmenováno na Sdružení rodičů a přátel školy. Konaly se přednášky o sovětském filmu a také o besedy o Stalinovi a konaly se Dny československo-sovětského přátelství. K výročí říjnové revoluce se zpívala sovětská hymna a přednášely se básně.

K 70. narozeninám J. V. Stalina byla zaslána zdravice s podpisy žáků a učitelů školy a škola byla vyzdobena nápisy, obrazy a nástěnkami a 21. prosince se konaly velké oslavy. Učitelům byly též vyplaceny zvláštní odměny za zvýšenou činnost, ale protože se učitelé ze Starého Kolína bodově sami ohodnotili příliš skromně, byla jejich odměna nejmenší na okrese.

Vydlážděna byla cesta od školy k silnici. Z učeben byly na příkaz ONV odstraněny kříže (přestože seznam žáků na začátku roku uváděl i jejich vyznání), ale později byly zase vráceny.

Od 22. února 1950 přestal kvůli zdravotním obtížím vyučovat řídící učitel Josef Dobiáš a kroniky se ujímá přechodně Miloslav Voslař.

Josef Dobiáš zemřel dne 12. března 1950, jeho slavnostní pohřeb za účasti všeho žactva i všech učitelů o 3 dny později je podrobně popisován. Mezi žáky byla poté uspořádána sbírka na zakoupení vybavení pro školu na počest bývalého řídícího učitele.

2. dubna 1950 přejímá nad školou i školkou patronát podnik Kara a Sdružení rodičů a přátel školy. Děti, které odevzdaly nejvíce sběru, měly možnost vyjet do zotavovny.

Od roku **1950 – 1951** se ředitelem stal Jaroslav Toufar, vypracovávaly se pololetní, měsíční a denní plány pro učitele podobně jako v továrnách a ve škole bylo zlepšeno elektrické vedení a nově vymalováno. Škola byla nově pětitřídní a mateřská školka se přesunula

do vsi. Žactvu se vyprávělo např. o práci horníků a četly se hornické pohádky.

Slavil se Den československé armády 6. října za účasti důstojníků, kteří pozvali děti do Kolína na prohlídku vojenské techniky a ochutnávku vojenského jídla, které jim údajně velice chutnalo.

Pořádány byly sbírky i vánoční besídky a slaveny všechny běžné svátky a výroční dny.

V únoru se konala školní akademie v Sokolovně. Oslava února 1948 byla opakovaně připomínána v jednotlivých předmětech. V sobotu 14. dubna se konal Pochod míru a velký průvod se konal i na 1. máje v Kolíně.

Další školní akademie se konala 26. května a 27. května pak závody v běhu podél Labe v Kolíně. Patronátní podnik Kara zapůjčil nákladní auto na výlet do Českého ráje pro 5. třídu. S negativním výsledkem se opět hledala mandelinka bramborová.

Nejlepší žáci byli odměněni knížkami a všichni pak vyzváni: „ ... *aby si vážili péče naší vlády o školství v lidově demokratické republice a lásku lidu opláceli*

slušným chováním a pěkným prospěchem.“ Nakonec se zpívala Píseň práce.

Školní rok **1951 – 1952** začal tradičním proslovem ministra školství Zdeňka Nejedlého. Plánovalo se osamostatnění mateřské školky, k němuž došlo od 1. října 1951. Škola byla pětitřídní a na začátku roku byly pravidelně prováděny zdravotní prohlídky a očkování, též prohlídky zubařské.

Nově se mělo učivo plánovat tematicky a 31. říjen byl vyhlášen Dnem spořivosti a všichni žáci se zavázali spořit 5 Kč.

Na výročí říjnové revoluce se skládal ve škole pionýrský slib a žáci nacvičili pásmo pojednávající o revoluci. O 55. narozeninách Klementa Gottwalda žáci poslouchali v rozhlase pořad Klement Gottwald – náš vzor. Dále se opět slavily narozeniny J. V. Stalin a úmrtí V. I. Lenina. Učitelé začali dálkově studovat pedagogickou fakultu v Praze.

V březnu se slavil nově Mezinárodní den žen a žáci nacvičili divadelní hru Sněhurka a sedm mužíčků (hrála se s úspěchem čtyřikrát).

Přednášku o dopravní bezpečnosti uspořádali pro děti členové Sboru národní bezpečnosti. Na 1. máje se konal v Kolíně opět velký průvod a v červnu opět školní akademie.

Kromě závodu v běhu ve spolupráci s podnikem Kara se pořádal i branný závod. Na závěr školního roku se konala žákovská výstava a nejlepší žáci opět obdrželi knihy.

Školní rok **1952 – 1953** začal slavností pod heslem „Za školu radostnou, bojovnou, vlasteneckou, za školu socialistickou“. Opět se připomínal Den horníků.

15. září se dožil 85 let básník Petr Bezruč a uběhlo i 100 let od úmrtí básníka Františka Ladislava Čelakovského. Novou inspektorku zajímala hlavně výzdoba školy. Konala se diskuze s vojáky ke Dni armády a žáci se věnovali spoření. Učitelé i žáci se účastnili různých přednášek na osvětová témata u příležitosti svátků, významných dnů a výročí. Také se poslouchaly rozhlasové pořady na nejrůznější témata.

V listopadu byl vyhlášen první „Den otevřených dveří“ pro rodiče žáků. Slaveny byly opět narozeniny Gottwalda i Stalina a další významná výročí jako

v předchozích letech. Na Vánoce byl nově propagován Děda Mráz.

Dne 5. března zemřel Stalin a následovala smuteční tryzna s čestnou stráží učitelů i žactva dne 9. března 1953 od 7 do 19 hodin. Následně 14. března zemřel Gottwald. Obě tyto události jsou komentovány vzletnými slovy a frázemi. V kronice je i výňatek z vládního svolání k oběma událostem. Novým prezidentem byl zvolen Antonín Zápotocký.

V květnu se celá škola vydala na školu v přírodě do zámku Navarov u Jesenného na Jilemnicku, odkud byly podniknuty výlety např. do Liberce na Ještěd a do zoo.

Ke škole byly přes léto dostavěny nové šatny a umyvárny s přispěním práce brigádníků i učitelů.

Roky 1953 - 1973

Rok **1953 - 1954** začal výměnou ředitele Jaroslava Toufara za Josefa Kulajdu a následně ten byl opět vyměněn za Vladimíra Kadlece (oba předchozí šli působit jinam). Vzhledem k jeho písmu se záznamy kroniky staly méně čitelnými.

Škola se opět účastnila nejrůznějších akcí, výročí, slavila svátky a konala exkurze (do muzea v Kolíně).

Dále se opakoval pionýrský slib žáků vyšších ročníků a několikrát byli žáci v kině a na různých diskuzích. Začalo se s blíže nespecifikovanou přístavbou školy.

Výlety se konaly do Prachovských skal a do Babiččina údolí tentokrát již autobusem.

Záznamy od školního roku **1954 - 1955** jsou stručnější a nesou se ve stále stejném duchu jako roky předchozí. Školní rok se obvykle zahajoval poslechem projevu ministra školství v rozhlasu, dále projevem ředitele školy a obvykle i dalších funkcionářů z obce či z okresu (např. z MNV, JZD, KSČ a SRPŠ a patronátního závodu Kara i dalších podniků později). Pionýři poté přivítali nové žáky kyticemi. Na konci školního roku byla pokaždé podobná slavnost se stejnou účastí.

Následovaly pravidelně oslavy jednotlivých svátků, výročí a narozeniny nejrůznějších osobností.

Hned začátkem září se slavilo výročí Slovenského národního povstání (v padesátých letech i Den horníků

9.9), dále pak koncem září (21.9.) Den tisku neboli založení Rudého práva (1920). Následovalo výročí mnichovské zrady (29. 9.) a v říjnu pak Den armády (6. 10.) a vznik Československa (28. 10.) a v padesátých letech i Den znárodnění. Začátkem listopadu bývala mohutná oslava výročí ruské revoluce (7. 11.), někdy je zápis i o oslavě dne Studentů (17. 11.) a na počátku prosince (12. 12.) zase oslavy Smlouvy o přátelství mezi Československem a Sovětským svazem. V padesátých letech se slavilo i výročí smrti Stalina 5. 3. (narozeniny 21. 12.) a úmrtí Gottwalda 14. 3. (narozeniny 23. 11.), od čehož se později upustilo. Následovalo úmrtí V. I. Lenina 21. 1. (narozeniny 22. 4.), vítězný únor (25. 2.). V březnu byla oslava Mezinárodního dne žen (8. 3.) a připomínka okupace Československa 15. 3. a později i Den učitelů 28.3. V květnu pak 1. máj, Pražské povstání (5.5) a konec II. světové války 9. května. Výročím bylo i vyhlazení Lidic 10. 6. Postupně se začaly slavit i další svátky a výročí (např. Gagarinův let 12.4, založení KSČ 14. 5. a narozeniny nových prezidentů) na některá se postupně zapomínalo (výročí Stalina a Gottwalda a dalších bývalých prezidentů či Den sovětské armády 23. 2.).

Průběžně se konaly různé diskuse a besedy, výstavy, pravidelné zdravotní prohlídky a očkování, promítání filmů a návštěvy divadel, výlety a exkurze či školní akademie a představení, sběr surovin a léčivých bylin, později i kaštanů a žaludů či hledání mandelinky bramborové, školní výlety, závody a branná cvičení, starší žáci skládali pionýrský slib, vánoční dárky pravidelně naděloval Děda Mráz.

Pomáhalo se i JZD a žáci též vypomáhali na zvelebování obce (úklid, přebírání dlažebních kostek). Každoročně se i píše o květnovém Závodu míru a jeho sledování.

Připomínány byly i volby do NS a pravidelně probíhaly schůze SRPŠ a pionýrů. Občas se vyskytnou odkazy na světové události (politicky zaměřené – např. militarizace Západního Německa či konference o míru v SSSR či jinde), též jsou zmiňovány hlavní sjezdy KSČ a KSSS.

Sporadicky se najdou i informace o počasí (tuhé mrazy či velká vedra). Filmy se od roku **1954** mohly promítat na zakoupeném promítacím stroji. Škola si nechala vybudovat studnu.

Výlety se konaly autobusy a jezdilo na nejrůznější místa v oblasti středních Čech. Do roku 1952 se obvykle na výlety pouze chodilo na Kačinu, na Kaňk, do Kutné Hory, případně se jelo do Pardubic a na Kunětickou horu.

Také od roku **1955** mizí najednou jakékoli informace o náboženské víře žactva (do té doby pečlivě evidované) a o vyučování náboženství a již se nikde nenachází zmínky o prvorepublikových prezidentech Masarykovi a Benešovi a o oslavách s nimi spojených.

Najde se i zmínka o vypuštění umělých družic (**1957**) jako příklad úspěchu vědy a techniky SSSR.

V roce **1959** byla v obci otevřena samoobsluha a děti byly seznámeny s chováním v ní a v roce následujícím **1960** pak nová hasičská zbrojnice. Děti k této příležitosti nacvičily program. Žáci též vypomáhali JZD při sklizni mrkve, vysazování borovic, v létě pak na žních (žňové hlídky) a s dalšími pracemi.

Od školního roku **1960 – 1961** začali žáci dostávat veškeré učebnice a školní pomůcky zcela zdarma. Též se prvně konala cyklistická soutěž a v únoru **1961** dostala škola první televizor od svého patronátního

podniku Kara. Zmíněn je i první oblet země člověkem Jurijem Gagarinem a manifestace na podporu Kuby.

Žáci 4. třídy opakovaně několik let po sobě trávili 3 týdny na škole v přírodě v Harrachově. Od roku **1962** jezdili vybraní pionýři o prázdninách pravidelně na 3 týdny na pionýrský tábor (např. v Herlíkovicích).

V roce **1963** byla poprvé otevřena školní družina. V lednu **1964** zase například pionýři vyrazili na sáňkařský zájezd do Benecka. Pravidelně se také v těchto letech poslouchaly rozhlasové pořady pro školy včetně ranního cvičení.

V říjnu roku **1964** byla ve sběru surovin nejúspěšnější žákyně 5. ročníku Pěnkavová na zájezdu do Moskvy a po návratu o svých zážitcích besedovala s žáky. Ve sběru surovin se starokolínská škola v tomto roce umístila na 1. místě v okrese a na 5. místě ve Středočeském kraji.

V roce **1965** zase jeden žák za sběr odpadových surovin získal zájezd do Bělehradu. Další školní rok **1966 – 1967** se po Vladimíru Kadlecovi stala ředitelkou Miloslava Kozinková. Tohoto roku byla škola ve sběru opět první na okrese a třetí v kraji. Jeden žák jel za

odměnu do NDR. V roce **1967** se za odměnu za sběr podívalo 10 žáků do Drážďan a 1 k moři do Polska. Též se 11. ledna konal **1. přátelský ples SRPŠ** s tombolou. Výtěžek plesu byl použit na školu v přírodě a pionýrský tábor. O rok později **1968** se konal i 2. ples a třetí a zároveň poslední roku 1969.

V na konci školního roku **1967 - 1968** se objevuje i následující zápis: “ *Od ledna 1968 nezůstala naše škola stranou velkého demokratizačního procesu, zúčastnila se aktivně všeho, co souviselo s myšlenkovým přerodem obou národů Čechů i Slováků.* “

Na začátku školního roku **1968 – 1969** se objevuje reakce na srpnové události: „ *V začátku tohoto školního roku se projevíly stopy politických událostí z 21. srpna 1968, kdy Vojska Varšavské smlouvy (Sovětského svazu, Německé demokratické republiky, Polska a Bulharska) dočasně přišla na naše území.* “

Za výkon při sběru se jeden žák vydal na cestu k moři do Rumunska.

Na začátku školního roku **1969 - 1970** udělil ministr školství ředitelce školy ve Starém Kolíně Miloslavě Kozinkové „*vyšoké vyznamenání za příkladné*

plnění úkolů v socialistické výchovné a vzdělávací práci a za další obětavou čestnou činnost – čestný titul „Vzorná učitelka“ “.

Též se na počátku roku **1970** slavilo 100 let od narození V. I. Lenina. Ředitelka se zúčastnila i slavnostní schůze žen na Pražském hradě a besedy s prezidentem Ludvíkem Svobodou, Gustavem Husákem a Gustou Fučíkovou.

Od roku **1970** se vždy na začátku každé kroniky objevuje seznam úkolů, kterými se mají učitelé i žáci v daném roce věnovat. Jedná se především o politicky zaměřené úkoly s neustálými odkazy na socialistickou společnost a vůdčí roli KSČ.

Na první stránce kroniky z let **1970 -1971** najdeme větu: *„...hlavním úkolem práce byla výchova dětí pro život a práci v socialistické společnosti. ... byla upevňována marx-leninská pozice školy, v praxi oprošťována od deformačních vlivů let 1968 – 1969.“*

Škola v roce **1970** nabízela následující kroužky: pěvecký, přírodovědecký a dovedných rukou. Všichni členové sboru se též museli povinně zúčastnit politického školení.

Slavilo se též 300. výročí úmrtí J. A. Komenského a všichni učitelé si dali nové závazky (studium, práce ve školních dílnách, spolupráce s pionýry, dopisování s dětmi ze SSSR).

I v následujícím roce **1971 – 1972** najdeme mnoho odkazů na politickou činnost učitelů i žáků, na různá absolvovaná politická školení a přednášky. V lednu **1972** se též skládal nový učitelský slib.

Přes léto **1972** se na škole vyměnila střecha. V únoru **1973** projížděl Starým Kolínem vlak s vůdcem SSSR Leonidem Brežněvem a celá škola ho byla zdravít. V červnu **1973** dostali pionýři k užívání Dům dětí a se konaly mezi žáky prověrky i z českého jazyka a z matematiky. Žáci školy prý obstáli dobře.

Rokem **1973** končí další díl kroniky a zároveň jde o poslední z kronik, který je volně k přečtení v digitalizované podobě na internetových stránkách obce Starý Kolín (<http://galerie.starykolin.eu/historie-obce/kroniky-skoly/>). Poslední z kronik školy je prozatím jen v papírové podobě a zaznamenává informace od školního roku 1973 – 1974 až do současnosti (2013).

Roky 1973 – 1989

Od školního roku **1973 – 1974** najdeme zápisy v nové a zatím poslední školní kronice. Kromě zápisů v ní též najdeme různé fotografie (sbor, žáci), výstřižky z novin o škole ve Starém Kolíně a další obrazové i textové materiály doplňující dění na škole.

Zápisy z jednotlivých let se jinak velice podobají již dříve popsanému vzoru.

Na začátku každého školního roku jsou podrobně popsány hlavní úkoly, které si pro daný rok škola vytyčila a hodlá je splnit. Pověětšinou jsou velmi politicky zaměřené. Následuje slavnostní zahájení školního roku vždy s účastí zástupců z MNV, JZD, patronátního podniku Kara a dalších patronátních podniků a mnoha dalších osob. I konec školního roku probíhal podobně.

Dále se zmiňuje mimoškolní činnost – kroužek tělovýchovný a zdravotnický a potupně i různé další. Následují pravidelná filmová představení v místním kině vždy první středu v měsíci a poslech rozhlasových pořadů pro školy.

Zmíněna jsou i pravidelná politická školení sboru a vypsány nové závazky. Dále se konaly schůze SRPŠ.

Nechybí ani výčet slavených svátků a výročí. Též se objevují pravidelně záznamy o opravách a proměnách školní budovy. Zaznamenány jsou i každoroční školní výlety na konci roku označované jako zájezdy.

Učitelky absolvovaly roku 1974 i kurz logopedie.

Na konci školního roku **1974 – 1975** cvičily děti z 1. třídy v Kolíně a v Praze na Strahově spartakiádu. Ke kroužkům již existujícím se připojil i kroužek přátel přírody.

Od dalšího školního roku **1975 -1976** nahradila dosavadní ředitelku Miloslavu Kozinkovou, která odešla do důchodu, Jarmila Pavlíčková. Nově byly **ve škole vydávány dovážené obědy** (od 2. 2. 1976) a též byla **dokončena budova školní družiny**.

Následující školní rok **1976 – 1977 se začalo na výstavbě školní kuchyně**, a děti proto chodily na jídlo do Kulturního domu. Přibyl šachistický a taneční kroužek.

Školní kuchyně byla zkolaudována až další školní rok **1977 – 1978** konkrétně dne 12. 6. 1978. V témže školním roce dne 3. března 1978 vzlétl do vesmíru první

československý občan Vladimír Remek a dalším školním kroužkem se stal kroužek divadelní.

Od školního roku **1978 – 1979** se žáci **začali stravovat ve školní jídelně**. V červnu roku **1980 začaly práce na stavbě nové školní budovy (tzv. „Chanos“)** pro 6.- 9. ročník ZŠ. Žáci se též opět zúčastnili spartakiády v Praze.

Výstavba nové budovy „Chanos“ (dnes družina, tělocvična a školka)

Od školního roku **1980 – 1981** vznikl další kroužek, tentokrát recitační. Během roku pokročily práce na nové budově školy, zatímco stará budova chátrala. I v průběhu dalšího školního roku **1981 – 1982** probíhaly práce na nové panelové školní budově, které prováděly Pozemní stavby Plzeň.

Ve školním roce **1982 – 1983** na místo ředitelky nastoupila Hana Schüllerová. Dosavadní ředitelka Jarmila Pavlíčková odešla do Kolína. Byla též **slavnostně otevřena nová školní budova (tzv. „Chanos“)**, prozatím šestitřídní, s tělocvičnou.

Slavnostní otevření nové budovy „Chanos“ roku 1983

Otevřeny byly další kroužky, např. pěstitelský, mezinárodního přátelství, všeobecně branný a branně vodácký. Též byly zakoupeny další tři televizory a nové piano a rozšířena školní kuchyň.

Další rok **1983 – 1984** měla škola již 8 tříd. Problémy činil nedostatek učitelů a přes nové tváře

v sboru museli často vypomáhat i učitelé v důchodu. Byly též prováděny práce na dalších úpravách školní budovy a naplánována generální oprava budovy staré.

V následujícím školním roce **1984 – 1985** se za provozu prováděly **úpravy staré školní budovy** (výstavba kabinetů a další práce), novým kroužkem byl kroužek studené kuchyně.

Dostavba kabinetů k původní školní budově

Na zátku školního roku též v kronice chybí do té doby tradiční „úkoly“ daného roku, ale nahradila je „charakteristika“ roku, která též zmizela roku 1986.

Práce na staré školní budově byly dokončeny ve školním roce **1985 – 1986**. Žáci páté třídy získali tohoto roku ve sportovní soutěži „**Zdatné děti**“ **1. místo**

v okrese i v kraji a byli 9. v celostátním finále. I ve sběru byla škola opět první a taktéž branný kroužek získal 1. místo.

Následující školní rok **1986 -1987** získali žáci 5. třídy dokonce **1. místo v celostátní soutěži „Zdatné děti“** a to i přes absenci školního hřiště.

V kronice z nevyjasněného důvodu chybí zápis roku **1987 – 1988.**

Další rok **1988 – 1989** byla zbourána nejstarší část školy (jídelsna, kuchyň a družina) a začala výstavba nové části.

Výstavba školní jídelny a tříd prvního stupně

Žáci opět uspěli v soutěži „Zdatné děti“ a dosáhli na 2. místo v rámci ČSSR.

Byla též změřena hodnota formaldehydu v nově zbudované části z panelů (tzv. Chanos) a kvůli překročeným hodnotám bylo naplánováno, že děti budou přesunuty do starých a nově zbudovaných částí školy postavených z klasických materiálů.

Roky 1989 - 2013

Na začátku školního roku **1989 – 1990** se stále pokračovalo ve výstavbě další části školy (dnešní první stupeň) a pro malý počet žáků v budoucí první třídě (9 dětí) se počítalo s jejím sloučením s druhou třídou od příštího školního roku.

O listopadových událostech najdeme v kronice následující slova: *„Závěr roku 1989 přinesl obrovskou úlevu z letité útlumové situace, z úpadku morálky a veškerých lidských hodnot. Sametová revoluce v listopadu roku 1989 odstranila totalitní vládu jediné strany, zároveň však postupně odkrývala a odkrývá nedozírný úpadek, devastaci kultury, přírody, vzdělání, charakterů“*

Škola se stala sedmitřídní a přestaly být konány „*letité nesmysly*“ jako byla branná cvičení a kurzy. Změna ředitelky se nekonala. Zmíněna je i volba prezidenta Václava Havla a nová federální vláda. Stavba školní budovy měla být dokončena 1. 9. 1990, ale to považovala ředitelka za nereálné.

V dalším školním roce **1990 – 1991** byla s pomocí rodičů dokončena výstavba poslední části školní budovy a **od ledna 1991 byla škola v té podobě, jakou známe i dnes.**

Též se začaly vyučovat cizí jazyky - anglický a německý.

Ve školním roce **1991 – 1992** najdeme zápis i o volbách do parlamentu a tušení rozpadu federace i obavy o celkovou situaci ve společnosti: „... *mnozí politikové i řadoví občané se neumějí vyrovnat s demokracií, mnozí ji zaměňují za téměř anarchii, chybí potřebný nadhled, slušnost a tolerance. Vlastnosti, kterými oplývá náš pan prezident Václav Havel.*“

Paní ředitelka Schillerová se snažila vyřešit vleklý problém s oplocením školního pozemku a zrekapitulovala své desetileté působení ve funkci

ředitelky školy. Hlavně vyzdvihla svou snahu o přestavbu budovy školy a o její vybavení, která byly korunována úspěchem.

Dalším ředitelem se od roku **1992 – 1993** stal Petr Strejček. Ve škole byla vybudována první počítačová učebna (z bývalé strojovny školní dílny). V kronice je i vlepen novinový článek o divadle v kulturním domě pořádaném dětmi ze školy. Poprvé jsou zmíněni sponzoři školy (včetně bývalého patronátního podniku Kara). Všichni žáci byli i v následujících letech úspěšně přijímáni na střední školy a odborná učiliště. Škola pokračovala i v pravidelných sběrech papíru i léčivých bylin.

Začátkem roku **1993 -1994** se slavilo 700 let od založení obce Starý Kolín a ve škole byla k této příležitosti výstava. Učila se výpočetní technika a existoval i její kroužek a vznikly jazykové kroužky (angličtina a němčina). Žáci upořádali sbírku na pomoc válkou sužovanému Sarajevu. Bylo též oseto školní hřiště.

Další rok **1994 – 1995** bylo školní fotbalové hřiště dokončeno a vybudováno pískoviště a doskočiště. Psali

se i první normalizované testy z Čj, Mat a humanitního a přírodovědného základu. Žáci dopadli průměrně. Na škole se napravovaly řečové vady i dyslektické poruchy a vznikl kroužek hry na flétnu a sportovních her. S počítači se učili pracovat i učitelé. Škola se účastnila mnoha soutěží a akcí a pořádala Dětský den. Ve vybavení chyběla stále kopírka.

V roce **1995 – 1996** začalo vznikat hřiště na odbíjenou. Poprvé je zmíněno zatékání střechou do nové budovy (1. stupeň). Od dalšího školního roku žáci začali chodit i do deváté třídy (dosud se končilo 8. třídou). Přibyl opět zahradnický kroužek. Opět se zadávaly normalizované testy.

Od roku **1996 – 1997** fungovalo hřiště na odbíjenou, jako kroužky objevila i hra na dechové nástroje a klavír, dopravní kroužek, vaření a domácí práce a turistika.

Další školní rok **1997 – 1998** sice bylo dokončeno veřejné osvětlení okolo školy, ale ani to nezabránilo dvojnásobnému vloupání do školy (ve školní jídelně bylo odcizeno 7000 Kč). Objevily se problémy s udržováním a nákupem učebnic vzhledem k nedostatku prostředků.

Byla zakoupena starší kopírka. Kroužkem se stal i korfbal. Škola získala dobré hodnocení od školní inspekce, důraz byl kladen na to, že jako malá škola umí čelit odchodům žáků na školy větší.

Ve školním roce **1998 – 1999** se stává novým ředitelem Miroslav Schilk a na školu nastoupila i první asistentka k mentálně postiženému žákovi. Došlo ke dvěma vloupáním přímo do ředitelny, počítačové učebny a do učebny přírodopisu a škoda byla celkem za 75 000 Kč (uhrazeno pojišťovnou). Zakoupeny byly první počítače s procesorem Intel Pentium a s Windows 95 a 7. - 9. třída vyrazila na výlet do italského Lignana. Na konci roku jsou uvedeny i finanční výdaje za rok 1998 a pochválena spolupráce s obecním úřadem.

Dalšího školního roku **1999 - 2000** se objevily mezi nepovinnými předměty individuální logopedická péče a užité výtvarné činnosti a doučování Čj a M. Hlavní přestávky mohli žáci trávit venku a zavedl se pitný režim a podávalo se 2 x týdně i mléko. Zprovoznila se keramická pec a nakoupily tiskárny a barevné monitory. Objevily se i nové sportovní kroužky. Již několik let fungoval i Klub mladých diváků a Klub

mladých čtenářů. Na konci roku se konala školní akademie. Vytvořeno bylo i logo školy.

Následující školní rok **2000 – 2001** přišla na školu nová ředitelka Nad'a Kotková (na základě výsledku konkurzu) a došlo k obměně velké části učitelského sboru, z nichž mnozí učitelé pracují na zdejší škole dodnes. Vznikly kroužky keramiky, sborový zpěv a historický klub. Ve školní kronice se začínají objevovat častěji výstřižky z novin o zajímavých úspěších školy a jejích žáků (např. Jiřího Havelky, který se stal juniorským vicemistrem Evropy v motokrosu).

Od školního roku **2001 – 2002** získala škola právní subjektivitu. Škola věnovala množství času pořádání akcí pro veřejnost (vítání občánků, zpívání, drakiáda, jarmark a další), získala sedm počítačů z programu Internet do škol a vybudovalo se plynové vytápění. Též se konalo testování KALIBRO.

V roce **2002 – 2003** se škola poprvé zúčastnila Žehušického poháru v lehké atletice, kde získala 2. místo. Hlavní akcí pak byla charitativní akademie ve spolupráci s dalšími školami (Hlízov a Zábोří) pro školu v Letech u

Prahy postiženou povodní. Zakoupeno bylo i klavírní křídlo. Začalo se vyučovat od 8 30.

Od roku **2003 – 2004** se dalším kroužkem stal aerobik a byly zakoupeny šatní skříňky pro žáky 2. stupně a ve výuce se začal používat dataprojektor

V dalším roce **2004 – 2005** se začala nepovinně opět vyučovat ruština a konala se sbírka na postižené vlnou tsunami v jihovýchodní Asii. Škola též na dálku adoptovala dívku z Thajska Kesinee a každoročně jí od tohoto roku přispívala 5 500 Kč na vzdělávání. Byly též problémy s docházkou některých žáků.

Dalšího školního roku **2005 – 2006** se vyučovalo 9. ročníků v 7. třídách (spojené 2. a 3. a 4. a 5. ročník). Tradičně úspěšná byla škola v Hlídce mladých zdravotníků (1. místo na okrese a 3. místo v kraji) i v dalších soutěžích (dopravní a různých sportovních). Tradicí se stalo i zpívání v kostele a jarmarky (vánoční a velikonoční) a Vítání jara jako v předchozích letech. Pracovalo se i na tvorbě školního vzdělávacího plánu.

Školní rok **2006 – 2007** byl opět ve znamení akcí pro veřejnost a různých soutěží. V dalším školním roce **2007 – 2008** se žáci začali učit podle vzdělávacího

programu „Já mezi lidmi“ a sponzorovali různá zvířata v Zoo Praha (lva, slona, tygra, vlka a papouška ara). Poprvé se škola zúčastnila mezinárodního testování z Aj (7. a 8. třída) a dopadla úspěšně.

Od školního roku **2008 – 2009** se škola zapojila do celostátního projektu „Recyklohraní“ – ekologické akce pro žáky a veřejnost a též do projektu „Bojovník proti totalitě očima dětí“ v jehož rámci žáci deváté třídy natočili soutěžní dokument o skupině bývalých příslušníků PTP. Snímek získal v rámci ČR 4. místo. Konaly se též testy Scio s dobrými výsledky naší školy.

V roce **2009 – 2010** škola pracovala jako sedmitřídní, měla již několik let výjimku od zřizovatele a spojovala třídy na prvním a předměty na druhém stupni. Opět se konaly testy Scio a konal se projekt „Starý Kolín čte dětem“ – setkání dětí a dospělých čtenářů, kteří jsou odborníky v různých oborech. Dalším projektem bylo „Putování prostorem a časem“, kdy žáci sledují proměny krajiny vlivem člověka porovnáním fotografií z minulosti a současnosti.

Následující rok **2010 – 2011** se škola opět účastnila mnoha různých projektů. Projekt „Uklid’me si

svět“ – sbírání starých elektrospotřebičů, pokračovalo „Putování prostorem a časem“, přidal se projekt „Angličtina aktivně“, který žákům pomohl ke zlepšení v angličtině až o 50 procent oproti stavu předtím.

Škola se též zapojila do projektu EU „Šablony do škol“ a díky tomu byla vybavena učebna informatiky novými počítači a učebna přírodopisu interaktivní tabulí. Též byly pro žáky 1. stupně zakoupeny notebooky. Přibyly i pomůcky k výuce fyziky a přírodopisu.

Tímto školním rokem též prozatím končí papírová a ručně psaná kronika školy.

Ve školním roce **2011 – 2012** se novým ředitelem školy stal Radek Pařez. Učitelé začali pracovat na vyučovacích šablonách pomáhajících zlepšit a osvěžit výuku jednotlivých předmětů. Opět se psaly testy Scio, konaly se aktivity v rámci prevence patologických jevů (besedy a výukové programy) a žáci se též zúčastnili mnoha kulturních a vzdělávacích akcí (divadelní představení, exkurze, besedy a promítání). Pokračovaly projekty „Putování prostorem a časem“ i „Angličtina aktivně“.

Škola pořádala mnohé již tradiční akce pro veřejnost (drakiáda, Noc ožvlých dýní, Zpívání v kostele, školní ples, Vítání jara a mnohé další). Též se přispělo z výtěžků sbírek finančními částkami na nejružnější projekty („Život dětem“, Fond Sidus pro FN Motol a na vzdělání pro dívku Kesinee z Thajska).

Pokračoval i projekt „Recyklohraní“ a žáci se v průběhu roku zúčastnili mnoha sportovních a vědomostních soutěží. Pro 1. - 4. třídu se pořádal adaptační kurz ve Zbraslavicích.

Součástí výuky jsou i povinně volitelné předměty, mezi něž patří psaní na počítači, němčina, konverzace v angličtině a cvičení z matematiky. Na škole stále existovalo i velké množství mimoškolních aktivit sportovního (házená, florbal) či uměleckého charakteru. Firma GEOTEK Starý Kolín věnovala škole finanční částku použitou pro vybrané žáky školy k návštěvě Velké Británie a tím k zlepšení jejich angličtiny.

O akcích a o dění na škole informují veřejnost internetové stránky školy i vitrína na náměstí.

Současnost základní školy ve Starém Kolíně

V letošním školním roce **2012 – 2013** školu od září navštěvuje 128 žáků. Její plná kapacita je okolo 250 žáků. Vzhledem k menšímu počtu dětí v některých třídách přistoupila škola k spojení dvou ročníků na 1. stupni. Na druhém stupni se zase některé předměty vyučují též ve spojených ročnících.

Žáci se již od roku 2007 učí podle vzdělávacího programu „Já mezi lidmi“, který se snaží naučit žáky takové znalosti, dovednosti a postoje, které dobře uplatní v životě, aby měli nadále otevřenou cestu k plnohodnotnému vzdělání a dokázali se prosadit v dalším studiu i životě.

Jde především o schopnost komunikace, tolerance a empatie, dále o samostatnost a hledání vlastního řešení problémů a v neposlední řadě i o vedení žáků ke slušnému chování a respektování daných pravidel. Učí se i využívat moderní informační a komunikační

technologie jako zdroje poznávání a informací, které pak mohou dále rozvíjet a zpracovávat.

Na škole pracuje v současnosti 13 pedagogů a 9 provozních zaměstnanců. Ve školní družině jsou dvě vychovatelky a v mateřské škole další čtyři učitelky a osobní asistentka. Na škole je také metodik prevence patologických jevů, výchovný poradce a asistent pedagoga, jehož prací je zapojit do běžné výuky i děti s různými znevýhodněními, což vede u ostatních dětí k větší toleranci a snaze pomáhat potřebným osobám, které kolem sebe vidí.

Škola má i koordinátora ICT (výuka informatiky), koordinátora environmentální výchovy a specialistu na etickou výchovu.

Kromě místních žáků ze Starého Kolína navštěvují školu i žáci z Hlízova, které do školy i zpět dopravuje školní mikrobús.

Po absolvování školy nemívají žáci potíže s přijetím buď na střední školy, nebo do učebních oborů a jejich úspěšnost je prakticky stoprocentní.

Veškeré informace je možné již po mnoho let sledovat na internetových stránkách školy (<http://new.zsstarykolin.cz/>), kde kromě kontaktů, aktualit a dalších běžných informací lze najít i stránky vytvářené pedagogy pro jednotlivé třídy a fotografické galerie se snímky ze školních akcí.

Školní budova je rozdělena na tři části. V nejstarší jsou učebny a kabinety pedagogů 2. stupně a počítačová učebna. V nové části se v patře nachází třídy 1. stupně a v přízemí pak školní kuchyně a jídelna, kterou využívá i veřejnost mimo školu. V přízemní budově „tzv. Chanos“ se nachází školní družina a školka, která byla od 1. ledna 2013 spojena se základní školou. Dále tam lze najít i tělocvičnu, školní knihovnu, dílny, cvičnou kuchyňku a šatny žáků školy s uzamykatelnými skříňkami.

Kromě povinných a povinně volitelných předmětů (němčina, psaní na počítači, cvičení z matematiky a konverzace v AJ) škola žákům nabízí i velké množství zájmových aktivit a mimoškolních kroužků. Mezi sportovně zaměřené patří házená a miniházená, florbal pro starší a mladší žáky, sportovní hry, aerobik, sportovní

hry a cykloturistický kroužek. Dalšími zájmovými útvary jsou kroužky zdravotní, dílničky, šikovné ruce, keramika, dramatický kroužek, flétna, cvičení z ČJ a angličtina pro nejmenší.

Žáci s výukovými problémy a poruchami učení mají možnost docházet na ranní mimořádné hodiny českého jazyka a angličtiny.

Škola žákům nabízí i moderně vybavenou počítačovou učebnu s dataprojektorem a specializovanou učebnu přírodopisu vybavenou interaktivní tabulí, která je využívána dle potřeby průběžně všemi pedagogy ve všech výukových předmětech.

Žáci pravidelně v průběhu vykonávají nejružněji zaměřené vzdělávací exkurze, vycházky a výlety. Též navštěvují kulturní akce, jako jsou divadelní a filmová představení. Jsou i upozorňováni v jednotlivých předmětech na významné svátky a výročí. Mnohé akce se konají ve spolupráci s dalšími subjekty především s obcí a jsou určené pro nejširší veřejnost.

V letošním roce 2012 – 2013 se hned v říjnu (5. 10.) odehrál podzimní sportovní den, v jehož rámci se

konal přebor školy ve florbalu a některé třídy vyrazily do muzea v Kolíně či na exkurzi na starokolínský statek.

Následující říjnovou akcí byl výlet na Kolínskou řepářskou drážku spojený se vzdělávací návštěvou keltské vesnice na jejím konci, kde měli žáci možnost vidět a vyzkoušet si život lidí před několika tisíci lety.

Na konci října (22. 10.) se konala Drakiáda otevřená i pro širokou veřejnost. V listopadu (1. 11.) se konala tradiční „Noc ožvlých dýní“, která byla spojena s lampiónovým průvodem a zakončena opět na statku.

Následující den (2. 11.) se žáci 1. stupně zúčastnili kutnohorské školní ligy v miniházené a 13. listopadu pak žáci druhého stupně poháru ve florbalu (Florbal Cup) v Kolíně, kde obsadili 3. místo.

Na konci listopadu (30. 11.) se konal projektový den pro žáky druhého stupně „Stopy totality“ a „Hrozby extrémismu“ ve spolupráci s občanskými sdruženími „Asi-milovaní“ a „Zapomenutí“, který měli částečně na starosti žáci deváté třídy. Již několik týdnů předtím byly na škole rozmístěny tabule s informacemi o osudech lidí za totality.

Večer 30. 11. se pak na náměstí školní sbor zúčastnil slavnostního rozsvícení vánočního stromčku.

V prosinci (3. 12.) se konal školní turnaj ve stolním tenise a 13. 12. se žáci zúčastnili turnaje ve školním pětiboji v Kolíně, kde obsadili skvělé 2. místo.

Večer se pak konal na statku tradiční Vánoční jarmark, kde škola pořádala bohatý doprovodný program a prodávala velké množství výrobků, které žáci dlouho předtím vyráběli.

V prosinci (20. 12.) se též odehrálo již tradiční Zpívání v kostele opět za účasti školního sboru a žáci před vánočními svátky ve svých třídách pořádali besídky a předávali si dárky.

V lednu druhý stupeň vyrazil na lyžařský zájezd a na konci ledna (30. 1.) se konal zimní sportovní den a 22. března se na statku odehrál již druhý školní ples (v minulosti se tři školní plesy odehrály i v letech 1967, 1968 a 1969) opět s bohatým doprovodným programem žáků školy a s velkou tombolou.

První stupeň se účastnil plaveckého výcviku a během Velikonoc děti chodily do školy barevně sladěny v rámci akce Barevné Velikonoce. Na konci dubna (30.4) se pak na škole i v ulicích obce konala Dopravní soutěž.

V květnu se pak dále plánuje i soutěž Mladý zdravotník a vzdělávací pořad „Madagaskar“, dále i fotografování tříd. Na konci května proběhne oslava výročí 350 let existence školy ve Starém Kolíně.

V červnu je plánován letní sportovní den, na konci června pak turisticko – vodácký kurz pro druhý a adaptační kurz pro první stupeň.

Přestože tedy základní škola ve Starém Kolíně patří mezi školy co do množství žáků k nejmenším, snaží se plnit veškeré funkce, které by škola v malé vsi měla poskytovat. Kromě vlastního kvalitního a plnohodnotného vzdělávání dětem nabízí i širokou škálu mimoškolních činností, účastní se akcí sportovně i znalostně zaměřených, kde porovnává své žáky s žáky jiných, často mnohem větších škol, a především se zapojuje do života celé obce a jejích obyvatel v rámci

akcí, které pořádá buď škola sama, nebo ve spolupráci právě s obcí a jejím vedením.

Během prázdnin na konci školního roku 2012 – 2013 by měla na škole proběhnout celková rekonstrukce střechy, výměna oken a hlavně dojít k zateplení stěn školní budovy.

Tím by škola měla přijít o poslední nevýhodu danou stářím její budovy (přes 20 let) a proměnit se v naprosto moderní a perspektivní školu, jejíž dlouholetá tradice nebude přerušena ani po 350 letech.

Mateřská škola Starý Kolín

Historie předškolního vzdělávání ve starém Kolíně sahá do 1. poloviny 20. století. Konkrétně první zápis učinil řídící učitel p. Josef Dobiáš, 1. 5. 1947. přestože bylo v té době v obci 77 předškolních dětí, do nové školky se zapsalo jen 30 dětí. První den provozu však přišlo 50 dětí. Z tohoto důvodu řídící učitel vypsál nový zápis a zapsal 49 dětí. Byla přijata první učitelka p. Ludmila Najmanová. Nová třída byla součástí národní školy (dnes již zbourané – na jejím místě stojí dnešní školní jídelna). Docházka v těchto letech byla velmi slabá, někdy až nulová. V tom případě vypomáhala paní učitelka ve škole nebo na obecním úřadě. V roce 1950 pan Dobiáš zemřel.

Kronika mateřské školy popisuje veškeré politické, společenské i školní akce velmi podrobně. V tomto roce také nastoupila do třídy mateřské školy p. Ludmila Pavlíková (později Kaňková), která se stala v roce 1953 ředitelkou a v této funkci vytrvala až do roku 1983, kdy odešla do zaslouženého důchodu.

Na podzim roku 1950 se mateřská škola poprvé osamostatnila a byla přemístěna do malého domku v části obce – Bašta. O tři roky později byla opět přemístěna, tentokrát do soukromé vily pana Veisera. Zde už byla herna, třída i šatna. Ještě několikrát změnila mateřská škola své působiště, až v roce 1964 zakotvila na dnešní adrese.

Provoz v těchto letech byl velmi omezený. Až do roku 1957 měla mateřská škola jen dopolední provoz a před obědem si rodiče děti vyzvedli. V této době docházelo do MŠ kolem 30 dětí. Zlom nastal v roce 1958, kdy školka začala fungovat i odpoledne. Děti však stále docházely domů na oběd. Od října 1960 se začaly děti ve školce stravovat. Obědy byly dovážené z tehdejšího národního podniku Kara.

Mateřská škola žila velmi společensky. Děti se účastnily všech politických i společenských událostí a jsou o tom vedeny velmi podrobné zápisy v kronice školy. Důležitou součástí byly i časté návštěvy – zejména pediatra, hygieny a inspekce. Dětská lékařka navštěvovala mateřskou školu i několikrát do roka.

Koncem roku 1964 se mateřská škola natrvalo usadila v ulici Aloise Jiráska, kde měla k dispozici celé přízemí. Později byla přistavena umývárna, WC a zavedena teplá voda. Od tohoto roku se MŠ pomalu, ale jistě a neustále, přistavovala, rozšiřovala a zútulňovala.

Od roku 1972 měla školka dvě oddělení – zatím s menším počtem dětí – ale již od roku 1974 se počet vyšplhal na téměř 60 dětí, které byly ve dvou třídách.

V 70. a 80. letech byla MŠ přeplněna dětmi – výjimkou nebyly třídy s 30 dětmi. Nebyly vůbec přijímány děti matek na mateřské dovolené, ale v jednom roce jich bylo tolik, že jim byla umožněna docházka do přípravné třídy. Tyto vysoké počty vydržely až do počátku 90. let.

Jednou z vážných událostí, které ovlivnily chod mateřské školy, byl požár budovy, jenž vypukl 20. 2. 1985 v dopoledních hodinách. Naštěstí v té době byly děti na vycházce, takže nebyly v přímém ohrožení. Přivolání hasiči likvidovali požár a vynášeli zařízení školy i půdního bytu. – přesto právě tento byt i střecha shořely a zbytek budovy byl zcela promočený. Mateřská škola se na dobu 8 měsíců přestěhovala do kulturního

domu, který dostala k dispozici. Opravy budovy MŠ však vážly, takže se do ní děti mohly vrátit až v říjnu.

Po dalších 10 let byla škola zvelebována – přibývá vybavení zadní zahrady a připravuje se zprovoznění další části.

V únoru 1995 opět postihla školku nehoda. Tentokrát vybuchly saze a plyny v komíně a ten následně po celé délce praskl. Požárníci zakázali budovu užívat, a tak se opět celá MŠ stěhovala – tentokrát do základní školy, kde dostala k užívání družinu a přilehlou učebnu. Zde děti strávily urputných 7 měsíců, neboť zde bylo chladno a častými společníky byly myši. Tato nehoda však paradoxně školce velmi pomohla, protože se v budově přestalo topit pevnými palivy a nastalo období vytápění plynem. Byla to veliká úleva a hlavně pohodlí a neustálé teplo.

Počátek devadesátých let přinesl změnu režimu a přivál volnější režimový chod mateřských škol. V této době rovněž prudce klesal počet zapsaných dětí, ale jako jedna z mála venkovských škol se místní mateřská škola udržela, sice slabě, ale na dvou třídách. Tento trend trval přibližně deset let. Pak se zase počty začaly zvedat a v

současnosti má školka již několikátý rok udělenou výjimku z počtu dětí. I tak se nám nedaří přijmout všechny zájemce o docházku.

Nová historie MŠ se začala psát 1. 1. 2013, kdy došlo ke spojení ZŠ a MŠ do jednoho právního subjektu. Zřizovatel si od sloučení slibuje efektivnější a ekonomicky výhodnější provoz.

Mnohému jsem se naučil u svých učitelů, ještě více u svých druhů, ale nejvíce u svých žáků.

Kniha Talmud

Já Ti, školo, přeji....

Já Ti, milá školo, přeji, abys měla pořád tu roli matky a abys vychovávala další generace starokolínských dětí.

Nikola Mistrová, 7. ročník

A já Ti přeji, aby do Tebe ty děti rády chodily. Aby Tě neničily. Přeji Ti nová okna a nový kabátek. Novou zahrádku už máš, tak ať Ti pěkně roste.

Radka Třešňáková, 7. ročník

Nedovedu si představit dobu před 350 lety, kdy jsi byla nová. Úspěšně jsi přežila všechny válečné konflikty, časy, které se měnily. Střídali se ředitelé, učitelé, školníci.

Musela jsi vychovat spoustu dětí a dětí jejich dětí. Vychovala jsi i mé rodiče. Přál bych si, abys vychovala i mé děti.

Zdeněk Černohlávek, 7. ročník

Milá školo,

Nejdříve Ti k Tvému úžasnému věku přeji, aby se v Tobě dalších 350 let vyučovalo.

Pro mě osobně znamenáš hodně. Nejen, že se v Tobě učím spoustu zajímavých nových věcí, ale ještě se tu setkávám se svými přáteli, kamarády a známými.

Musím Ti říct, že i když stojíš uprostřed vesnice, jsi stejně známá a významná, jako jakákoliv městská škola.

Dále bych si přál, abys věděla, že mám radost, když vidím, jak Tě lidé udržují a zachovávají pro příští generace, jak si Tě váží.

Chci Ti nejen za sebe, ale i za všechny členy mé rodiny, kteří do Tebe docházeli, docházejí a budou docházet, poděkovat za to, že nás schováváš do náruče, když je ošklivo, že nás chráníš a učíš.

Do budoucna Ti ještě jednou přeji, abys tu vydržela pro příští generace! Vždyť jsi div kolínského okresu.

Tomáš Manus, 7. ročník

Žijí svůj sen.

Lidé, kteří tvrdí, že to nejde,

by neměli rušit ty,

kterí to dělají...

Rozloučení se školou

Absolventi 9. třídy

Ahoj školo...

Najednou se s tebou musím rozloučit a nemohu si
na tu myšlenku zvyknout.

Pamatuji si, jak jsem přišla jako malá prvňačka, která
neví, co ji čeká a má jen samá velká očekávání. Roky
utíkaly. Já vstupuji do nové etapy svého života.
Odcházím na střední školu, která bude jistě těžší. I když
se mi těžce loučí, na nový život se těším.

Tobě, školo, musím poděkovat. Poděkovat za to,
co jsi mě za těch dlouhých devět let naučila. A nebylo to
jenom čtení, psaní, počítání, nebo cizí jazyky. Naučila jsi

mě také mluvit s lidmi a porozumět vztahům mezi nimi. Ale to se člověk musí učit celý život.

Chtěla bych také poděkovat všem učitelům a učitelkám. To oni mě provázeli tou dlouhou cestou a připravovali na budoucí život. Bylo jich hodně. Někteří odešli, jiní zůstali. Až to budu potřebovat, určitě si na ně vzpomenu.

To nejtěžší loučení je s lidmi z naší třídy. Je nás deset a máme společně ty nejkrásnější zážitky. I když se nerozcházíme úplně a sejdem se, už to nebude takové, jako když spolu sedíme ve třídě a jsme jen my, vyučující a probíhající hodina.

A tak na závěr opět říkám. Děkuji Ti, školo, že jsi mi za těch devět let pomohla přijít na to, co ve mně je a co dokážu.

Adéla Jirsová, 9. ročník

Dnešním dnem pro nás všechny něco končí. Pro nás nejen měsíc červen, ale i devítiletá etapa našeho života. Ačkoliv jsme si nedokázali představit, že tato chvíle smíšených pocitů někdy nastane, je tu.

Už dávno nejsem malé dítě, které šlo do školy 1. 9. 2003, plné nejistoty, očekávání. Za těch devět let se mnohé změnilo. I když ten pocit nejistoty nastane jistě znovu, a to za dva měsíce. Ale už ne na této škole. Už sem nikdy nevzkročíme jako žáci. Nebudeme se společně učit a slyšet typické výroky našich učitelů. Přijdou nové tváře, noví lidé. I když se nesejdeme jako třída a už nebudeme denně procházet touto školou, část mládí zde necháme a vzpomínky budeme mít stále uchované v paměti.

Společně s učiteli jsme absolvovali spoustu hodin i přesto, že jsme někdy nudou zívali, zlobili, nedávali pozor. Poděkování za nekonečnou trpělivost a ochotu patří právě jim.

Rádi bychom také poděkovali nejen ostatním žákům za krásné prožití základní školy, ale také kuchařkám, uklízečkám a školníkům, kteří s námi měli trpělivost.

MOC DĚKUJI.

Zbývá už jen chvíle rozloučení a my již nebudeme žáci této školy. I když se sem kdykoliv můžeme přijít podívat, budeme vždy už vyčnívat a

možná se na vše dívat úplně jinak. Už zkrátka budeme studenti středních škol, gymnázií nebo učilišť.

Tímto mým spolužákům přeji úspěšný školní rok 2013/2014 už na jiné škole.

Lukáš Hejl, 9. ročník

Pamatuji si, jako by to bylo včera, kdy jsem poprvé vstoupila do školy jako rozklepaný prvňáček. Některé kamarády jsem už znala ze školky, některé ještě ne.

Koukaly na nás velké děti, vzaly nás za ruku, povídaly si s námi, provedly nás školou a zavedly do třídy. Byli to devátáci.

Ted' jsme ti velcí devátáci my. V září jsme přivedli nové prvňáčky do školy. Všechno to bylo stejné jako před devíti lety až na to, že jsme si v ten den všichni uvědomili, že se v červnu rozejdeme, že to bude konečná. Je to velmi smutné.

Chtěla bych poděkovat všem učitelům. Zaslouží si to za nekonečně trpělivou práci, kterou s námi měli. Snažili se nám dát to nejlepší, co v nich je – znalosti, úctu k životu, lásku k lidem a přírodě.

Byla bych ráda, kdyby se mi podařilo všechny ty nabitě vědomosti dobře použít, dobře na další škole studovat, a tak učitelů dělat radost.

Kolik takových loučení už musela tato stará budova zažít! A kolik generací se v ní muselo vystřídat! Odcházeli všichni tak smutně a rozechvěle jako my?

Moje poděkování si zaslouží i ostatní zaměstnanci školy. Chci poděkovat kuchařkám za velmi chutné obědy, které nám vařily a budou dále vařit těm po nás.

Děkuju za devět let na téhle škole, za všechny vědomosti, rady do života... Moje škola mi bude chybět.

Ladislava Helerová, 9. ročník

Čas utekl jako voda a já končím devítku. Pamatuji si, když jsem poprvé šel do školy. Vstoupil jsem do obrovských, skleněných dveří. Krásně nás tu přivítali a já věděl, že se mi tu bude líbit. Čas nám letí. Uběhlo devět let a já končím a nastává pro mě nový začátek na střední škole.

V naší škole se mi velmi líbilo. Nevzpomínám si na jediný den, kdy jsem tu byl nešťastný. Víím, že v první řadě mi budou nejvíce chybět spolužáci, protože oni tu

byli vždy pro mě a všichni jsme si navzájem pomáhali, abychom to zvládali. Samozřejmě mi budou chybět i učitelé, protože oni měli vždy snahu nás něco naučit, i když se nám nechtělo.

Tato škola byla součástí mého života. Strávil jsem tu devět let. Určitě na ni budu rád vzpomínat a doufám, že se sem budu vracet. Aspoň se podívat. Budou mi chybět krásné učebny, dlouhé chodby, třídní výlety se spolužáky.

Především bych chtělo poděkovat paní třídní učitelce Marklové, protože to s námi vydržela. Jezdila s námi na nezapomenutelné výlety a dokázala nás naučit matematiku a fyziku.

Tahle škola mě naučila, jak se sám o sebe postarat, pomáhat druhým lidem a být pečlivý. Bohužel, čas nám utekl jako voda a je na čase se s mou školou rozloučit. Na základní školu nikdy nezapomenu a jsem hrdý, že jsem tu strávil tolik času.

Dominik Mrázek, 9. ročník

Počet žáků ve škole na začátku školního roku

Rok	Počet žáků	Rok	Počet žáků
1870	213	1957	130
1880	215	1958	124
1892	305	1959	120
1900	215	1960	124
1910	237	1961	122
1915	265	1962	129
1918	255	1963	114
1925	155	1964	112
1938	134	1965	110
1939	140	1966	96
1940	141	1967	88
1941	138	1968	82
1942	136	1969	81
1943	132	1970	77
1944	131	1971	95
1945	115	1972	101
1946	99	1973	114
1947	114	1974	117
1948	118	1975	118
1949	126	1976	116
1950	141	1977	123
1951	148	1978	130
1952	140	1979	132
1953	145	1980	115
1954	146	1981	120
1955	141	1982	181
1956	136	1983	208

<u>Počet žáků ve škole na začátku školního roku</u>			
Rok	Počet žáků	Rok	Počet žáků
1984	213		
1985	216		
1986	211		
1987	196		
1988	178		
1989	164		
1990	145		
1991	133		
1992	125		
1993	124		
1994	132		
1995	130		
1996	150		

1997	154		
1998	164		
1999	151		
2000	143		
2001	153		
2002	139		
2003	141		
2004	130		
2005	111		
2006	114		
2007	101		
2008	113		
2009	115		
2010	114		
2011	116		
2012	128		

2011	116		
2012	128		

Cirkevní a
politické
poměry.

Obec staré Kolínské náležela karc.
diecesi Pražské a k polit. úřadu
Kolínskému; má svého polit. i
místního starostu, který s sebou
obce píči mají. Tato obec jest dosti
zámožná; neboť je náležela mnohým
poxem ků Kolínu osady a na penězích
má přes 20.000 zlatých.

II. Dějiny školy do roku 1869

Nejstarší zprá-
vy stran zale-
žení školy.

Kdy škola v Starém Kolíně za-
ložena byla, není pamětelná.
Cis. vl. v St. Kolíně bylo vždy budova
škola.

Přirodní obvod
školy.

Ve škole v Starém Kolíně vždy
náležely dítky z osad, ze St. Kolína
a z Pasib.

Školní patro-
nat a školní
dozor.

Do roku 1865 byl patronem školy
v St. Kolíně sen, kdo byl majite-
lem panství Kolínského (Kd. zt.
Horsky z Horskyžstet). Od r. 1865 do r. 1869
stala se obec patronem školy ve své
osadě. A ten panství Kolínského
dostávala ze své škola Pražské die-
cese sáti mí k. k. škole daru, od r.
23½ mil.

Zápis první dochované kroniky školy z roku 1869

Všohodnim, roce 1895.

následující žáci a žákyňe svou mravností a
pilností zasloužili, aby jména jejich pro památ-
ku zapsána byla do této knihy cti a vyznamenání:

Ž I. třídy.

Karel Bášl.	Božena Vojáčková.
Karel Kříž.	Josefa Koudová.
Josef Piskač.	Božena Samková.

Ž II. třídy.

František Syžora.	Božena Málková.
Jaroslav Křehout.	Kaňka Beníšková.
Josef Křopáčik.	Barbora Němčiková.

Ž III. třídy.

Josef Křál.	Marie Vlhová.
Bohumil Křehout.	Anna Šimíková.
Josef Syžora.	Marie Divrátilová.

Ž IV. třídy.

Josef Němčik.	Kateřina Vojáčková.
Václav Škohan.	Anna Klepalová.
Emmanuel Fiaml.	Kateřina Veselá.

2. května 1895.

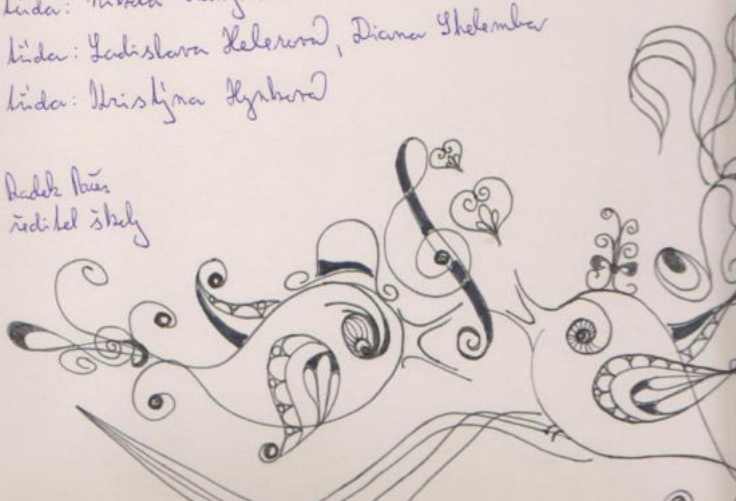
Stránka „Zlaté knihy“ se jmény nejlepších žáků z roku 1895

Školní rok 2011/2012

Ze školním roce 2011/2012 byli hodnoceni
samotní jednotlivci:

1. třída: Nikolas Běse, Mela Běšová, Jakub Doudný, Mela Doudníková,
Karolína Křížková, Václav Krátník, Štěpán Krátník,
2. třída: Jakub Dvořák, Yimena Filipová, Matouš Liska, Janiš Pěšný,
Jana Šedivá,
3. třída: Adela Čapková, Lukáš Doležal, Lucie Holáková, Věra Jiránková,
Andrea Jiránková, Luciana Krátníková, Amelie Lacinová,
Agáta Poláčková,
4. třída: Kristýna Janušková
5. třída: Veronika Křížková, Mikuláš Křížek, Petra Jidlová,
6. třída: Mikuláš Křížek, Gabriela Štěpánková, Mikuláš Uhlířek,
7. třída: Mikuláš Uhlířek
8. třída: Ladislava Kelerová, Diana Šteklíková
9. třída: Kristýna Křížková

Mgr. Radek Pávek
ředitel školy

Zahájení školního roku dne 3. září 1975

Zahájení letošního školního roku 2012/2013

Akce s dobrovolnými hasiči ze Starého Kolína

Drakiáda

Sběr starého papíru

Výlet do žáků Prahy

Africký den ve školní tělocvičně

Plavecký výcvik

Mikulášská nadílka

Tábor školní družiny v Krkonoších

Vítání jara

Velikonoční jarmark

Projekt Celé Česko čte dětem

Projekt Celé Česko čte dětem

Zpívání v kostele

Vánoční jarmark